

واحد کار دوم

| جدول زمانی | |
|------------|---------|
| عملی | نظری |
| ۱۳۵ ساعت | ۱۶ ساعت |

توانایی

* کف تراشی - مته مرغک زنی - رو تراشی - پله تراشی - شیار تراشی خارجی و داخلی تا دقیق 0.5 mm و پخ زنی

هدف کلی: تراشکاری قطعات توپر و توحالی

اهداف رفتاری:

- ۱- برآورده برداری را شرح دهد.
- ۲- سرعت برش را تعریف کند.
- ۳- عده دوران را محاسبه کند.
- ۴- مقدار پیشروی را تنظیم کند.
- ۵- رندهای تراشکاری را شرح دهد.
- ۶- رندهای تراشکاری را توسط سنگ رومیزی تیز کند.
- ۷- مفهوم خنک کاری را شرح دهد.
- ۸- مواد خنک کاری را به کار بندد.
- ۹- کف تراشی - مته مرغک زنی - رو تراشی - پله تراشی - پخ زنی و شیار تراشی خارجی قطعات را انجام دهد.
- ۱۰- کف تراشی - مته مرغک زنی - رو تراشی - پله تراشی - پخ زنی و شیار تراشی داخلی قطعات را انجام دهد.
- ۱۱- اصول ایمنی را رعایت کند

پیش آزمون



۱- فرآیند ساخت قطعه‌ی مقابل را شرح دهید.



۲- سطح براده را در تصویر مقابل مشخص کنید.



۳- تصویر رو به رو بیان گر چه عملی است؟



مفهوم براده برداری:

عبارت است از طول برادهای برحسب متر که در مدت زمان یک دقیقه از روی قطعه کار برداشته می‌شود و آن را با واحد متر بر دقیقه بیان می‌کنند. و یا به عبارتی مقدار راهی که لبه برندۀ رنده بر حسب متر بر دقیقه، قطعه کار می‌پیماید.



فرمول سرعت برش:

با توجه به قطر قطعه کار (d) بر حسب میلیمتر:
- طول برادهای که به ازاء یک دور گردش قطعه کار از آن جدا می‌شود عبارت است از:

$$\pi d_{(mm)}$$

- و اگر در مدت زمان یک دقیقه، قطعه کار n دور، دوران کند. طول براده برداشته شده از قطعه کار در مدت زمان یک دقیقه عبارت است :

$$n \times \pi d_{(mm)}$$

- از آنجا که سرعت برش را با واحد متر بر دقیقه بیان می‌کنند برای تبدیل واحد قطر از میلی متر به متر آن را در ضریب $\frac{1}{1000}$ ضرب کرده و بدین ترتیب فرمول سرعت برش بر حسب متر بر دقیقه بصورت زیر بدست می‌آید:

$$\text{متر بر دقیقه} = \frac{n \times \pi \times d}{1000} \left(\frac{m}{min} \right) \quad (\text{سرعت برش})$$

براده برداری یکی از روش‌های ساخت قطعات می‌باشد که در آن با در نظر گرفتن محاسباتی خاص، قسمتی از حجم قطعه خام توسط لبه‌های برنده ابزار طی مراحل مختلف برداشته شده و در نهایت قطعه شکل مورد نظر را به خود می‌گیرد.



سرعت براده برداری (برش) به عوامل متعددی از قبیل:

- ۱- جنس قطعه کار
- ۲- جنس ابزار
- ۳- استحکام ابزار
- ۴- زوایای صحیح ابزار
- ۵- عمق بار و سطح مقطع براده
- ۶- مواد خنک کننده
- ۷- توان دستگاه

بستگی داشته و از شرایطی به شرایط دیگر با توجه به عوامل فوق فرق می‌کند.

سرعت برشی را از طریق آزمایش‌های تجربی تحت شرایط مختلف بدست آورده و در نهایت آن را فرموله کرده‌اند.

شرح خشن کاری و پرداخت کاری در تراشکاری و تاثیر آن در مقدار سرعت برش:



به هر حال سرعت برش در خشن کاری و پرداخت کاری متفاوت بوده و در جدول زیر مقادیر آن برای چند نمونه از قطعه کار با جنس‌های مختلف بر حسب متر بر دقیقه آورده شده است.
(جنس رنده‌ها از hss می‌باشد).

| پرداخت کاری | خشن کاری | جنس قطعه کار / مراحل کار |
|-------------|----------|--------------------------|
| ۳۵ | ۲۰ | فولاد معمولی تا ST۳۷ |
| ۲۸ | ۱۶ | فولاد - چدن خاکستری |
| ۱۰۰ | ۶۰ | آلومینیوم |
| ۶۵ | ۴۰ | برنج |
| ۴۲ | ۲۸ | برنز |

عدد دوران (N):

با توجه به مراحل کاری و مقادیر سرعت برش و نیز فرمول سرعت برش، تعداد دوران قطعه کار را بر حسب دو بر دقیقه از رابطه زیر بدست می‌آورند.

$$n = \frac{V \times 1000}{\pi \times d} \quad (\text{دور} / \text{دقیقه})$$

توجه داشته باشید عدد بدست آمده برای عدد دوران از طریق فرمول فوق یک کمیت محاسباتی است و ممکن است دقیقاً با جدول تعیین دور دستگاه

برای استفاده بهینه از حداکثر توان دستگاه - صرفه‌جویی در وقت و هزینه، بالا بردن عمر مفید رنده‌های تراشکاری و نیز بدست آوردن کیفیت و دقت بالا در سطوح و اندازه‌های قطعه کار، مراحل تراشکاری یک قطعه را عموماً به دو بخش ۱ - خشن کاری و ۲ - پرداخت کاری تقسیم می‌کنند.

خشن کاری: در این مرحله با استفاده از رنده‌های با استحکام بیشتر و عمق بار زیاد، قطعه را تا رسیدن به حدود اندازه‌های نهایی، تراشکاری می‌کنند اما اندازه‌های نهایی را تراشکاری نمی‌کنند.

توجه: بهترین حالت این است که نقشه‌ای جداگانه با اندازه‌های خشن کاری برای قطعه تهیه گرد تا اشتباہی رخ ندهد.



پرداخت کاری: در این مرحله که آخرین مرحله کاری محسوب می‌شود با استفاده از رنده‌های مخصوص پرداخت کاری، عمق بار کمتر و سرعت برش بیشتر، اندازه‌های نهایی قطعه کار را مطابق با نقشه قطعه کار، به دست می‌آورند.

مورد نظر، خطوط افقی و عمودی مربوطه را رسم کنید و محل تلاقی آنها را بدست آورید.

از نقطه محل تلاقی، خطی بموازات خطوط مورب رسم کنید.

با در نظر گرفتن فاصله خط مورب رسم شده با خطوط اصلی دور و نیز با توجه به اینکه در مرحله خشن کرای هستید یا پرداخت کاری، دور مناسب را از روی نمودار حدس زده و دستگاه را تنظیم کنید.

مثال: مقادیر عده دوران را برای مراحل

خشن کاری و پرداخت کاری قطعه کاری از میل گرد با نظر خام $\varphi 30\text{ mm}$ و قطر نهایی $\varphi 20\text{ mm}$ و سرعت برشی خشن کاری 20 m/mm و سرعت برشی پرداخت کاری 35 m/mm بدست آورید.
حل : به اندازه 1 mm از قطر قطعه کار را برای پرداخت نهایی گذاشته و از قطر $\varphi 30\text{ mm}$ تا قطر $\varphi 21\text{ mm}$ را خشن کاری می کنیم.

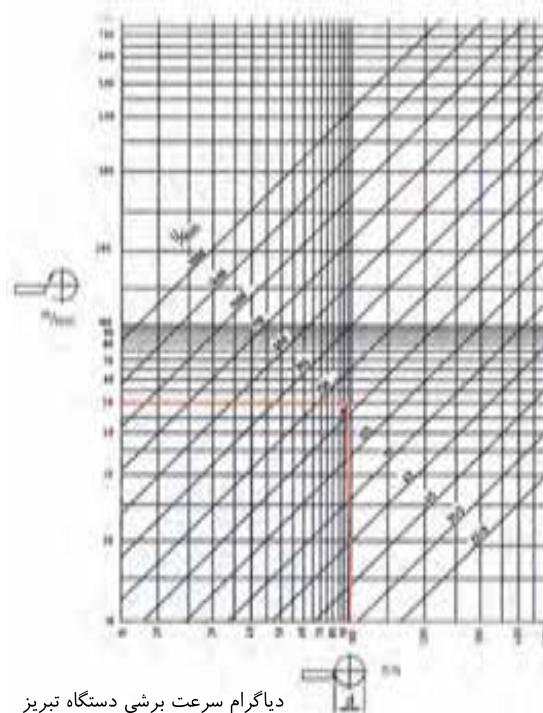
با توجه به حجم براده برداری در مراحل خشن کاری و پرداخت کاری می توان عمق بار کلی را به چندین قسمت تقسیم بندی کرده و با توجه قطر باقی مانده در هر مرحله، دور مناسب با آن قطر را اختیار کرد.

تعیین دور خشن کاری برای مثال فوق

با در نظر گرفتن عمق بار در حدود 2 mm برای هر مرحله و کاهش قطر قطعه کار مناسب است که دورهای خشن کاری را به ترتیب از دور 180 برای قطر 30 شروع و به دور 250 برای قطر 21 خاتمه یابد نشان داده شده است.

مطابق نباشد.

توجه: در مرحله کف تراشی، دور زیادتر از دور محاسبه شده و در مرحله روتراشی، دور کمتر از دور محاسبه شده را انتخاب می کنیم.
برای سرعت عمل می توان از نمودار شکل زیر استفاده نمود.



درایین نمودار که به نمودار لگاریتمی معروف است. محور افقی نشان دهنده قطر قطعه کار و نمودار عمودی بیان کننده مقادیر سرعت برشی می باشد.
خطوط مورب رسم شده نیز نشان دهنده مقادیر تعداد دوران دستگاه بر حسب جدول تعیین دور نصب شده روی ماشین تراش تبریز می باشد.

دستور کار با نمودار لگاریتمی (دیاگرام تعداد دور)

- با توجه به سرعت برش داده شده و قطر

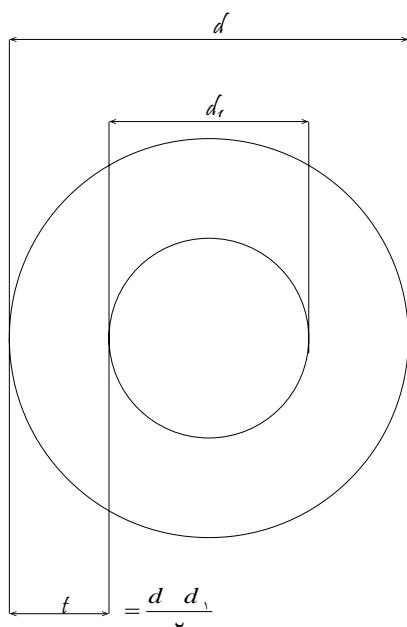
مقدیر پیش روی قابل دستیابی توسط دستگاه بر روی جدول (پیش روی - پیچ بری) تعیین شده است.

The technical drawing shows a rectangular component with a width of 10mm and a height of 8mm. The top edge features a zigzag pattern with a width of 6mm. The bottom edge has a single horizontal line. The left side has a vertical line, and the right side has a vertical line with a small horizontal line extending from it.

هنگام تنظیم پیشروی باید نزدیکترین عدد جدول به مقدار محاسبه شده در نظر گرفته شود.

(a) عمق براده

عمق برآده (a) به عمق برآده کلی (t) و نیز تعداد دفعات مورد نظر برای تراشکاری (I) بستگی دارد با توجه به شکل :



اگر

د: قطر خام یا قطر قطعه کار قبل از تراش بر حسب میلی متر

۴: قطر نهایی قطعه کار پس از تراش بر حسب میلی، متر

تعیین دور پرداخت کاری

برای روتراشی قطر ۲۰ با سرعت برشی 35m/mm نقطه تلاقی را به دست آورده و خط مورب را رسم کنید. همان طور که در شکل زیر مشاهده می‌کنید.

با توجه به نمودار خط رسم شده فاصله کمی با دور ۵۰۰ دارد بنابراین دور مناسب برای مرحله پرداخت نهايی را همين دور درنظر مي گيريم.

سوال: اکنون که تعداد دوران را بدست آوردهیم
با چه پیشروی ، تراشکاری کنیم؟
مفهوم پیشروی: عبارت است از مقدار تغییر
مکان لبه برنده رنده بر حسب میلیمتر به ازاء یک دور گردش، قطعه کار.

تفاوت بین سرعت برش و سرعت پیشروی:
سرعت برش را می‌توان بدین صورت نیز تعریف کرد:

مقدار راهی را که لبه برنده دنده بر حسب متر در
مدت زمان یک دقیقه از محیط قطعه کار طی می‌کند
ولی سرعت پیشروی: عبارت است از مقدار راهی را
که لبه برنده دنده بر حسب میلیمتر درازاء یک دور
گردش قطعه کار در راستای محور کار طی می‌کند.
مقدار پیشروی (s) در هر مرحله به عمق بار (a)
در نظر گرفته شده در آن مرحله پستگی دارد.

$$S = \left(\frac{1}{\delta} \times \alpha \right) \text{ درخشن کاری}$$

درخشن کاری

$$S = \frac{1}{2} \times \alpha$$

و در پرداخت کاری

و در پرداخت کاری

در نظر گرفته می‌شود.

آن گاه t عمق کلی براده بر حسب میلیمتر عبارت است از :

$$t = \frac{d - d_1}{2}$$

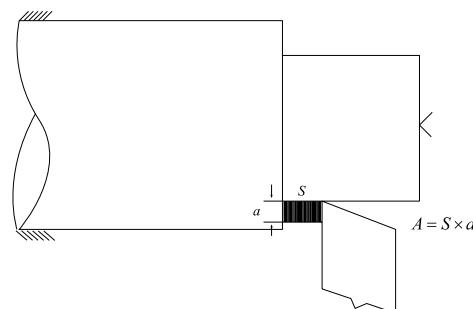
و چنانچه این عمق کلی براده را طی (I) دفعه تراشکاری کنیم در نتیجه براده در هر مرحله (a) برابر خواهد بود.

$$a = \frac{t}{I} = \frac{d - d_1}{2I}$$

سطح مقطع براده (A)

از حاصلضرب عمق براده (a) بر حسب میلیمتر در مقدار پیشروی (s) بر حسب میلیمتر، مقدار سطح مقطع براده A بر حسب میلیمتر مربع بدست می‌آید.

$$A_{mm} = a_{(mm)} \times S_{(mm)}$$



شرح رندهای تراشکاری

مفهوم لبه برنده - سطح براده - زاویه براده :

لبه برنده :

به آن قسمت از لبه تیز چاقو- مته - تیغه اره- نوک قلم و رندهای تراشکاری که با زاویه خاصی با اجسام برخورد کرده واژ روی آنها براده بر می دارد لبه برنده می گویند.



مفهوم گوه و زاویه آن:

برای استحکام بخشیدن به لبه برنده و سطح براده و بالا بودن قدرت نفوذ آن در براده برداری، آن را به شکل گوه در نظر گرفته و تیز می کنند. زاویه گوه را با β بتا نمایش می دهند و آن زاویه بین سطح براده و سطح آزاد می باشد.



سطح براده :

سطحی است که براده ها هنگام جدا شدن توسط لبه برنده از روی آن حرکت کرده و به بیرون هدایت می شوند.



مفهوم سطح آزاد و زاویه آزاد:

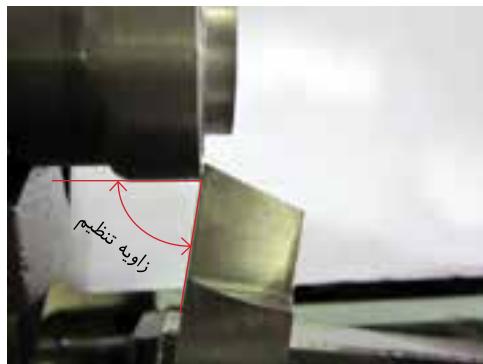
برای جلوگیری از اصطکاک بیش از حد در محل تماس پیشانی رنده با قطعه کار، پیشانی دنده را نسبت به محور لبه برش زاویه دار در نظر گرفته و به این زاویه زاویه آزاد و به سطح ایجاد شده سطح آزاد می گویند.



زاویه براده :

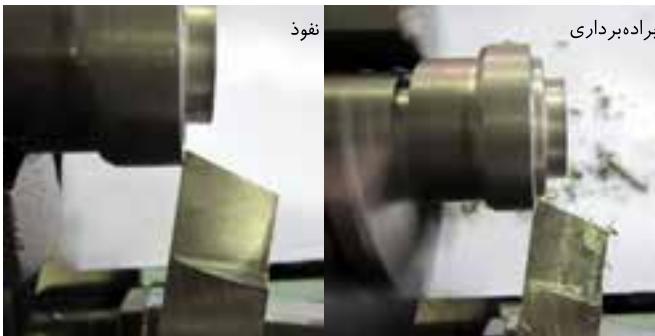
به زاویه بین سطح براده و سطح افق زاویه براده می گویند. این زاویه به هنگام تیز کردن رنده بدست می آید و مقدار آن با توجه به نوع رنده و جنس قطعه کار، متفاوت خواهد بود و آن را با (γ گاما) نشان دهند.





مزایای استفاده از زاویه تنظیم در خشن کاری عبارتند از :

۱- به هنگام شروع نفوذ رنده به قطعه کار، بجای نوک تیز دنده ابتدا قسمتی از لبه داخلی دنده با کار در گیر شده و سپس درادامه نوک دنده به قطعه کار نفوذ می کند - اینکار باعث می شود که در ابتدای در گیری فشار کمتری به نوک دنده وارد شده و عمر مفید آن را افزایش می دهد.



۲- به هنگام براده برداری ، طول بیشتری از لبه برنده نسبت به حالت ($x=90^\circ$) با قطعه کار تماس داشته و در نتیجه حرارت ایجاد شده با سرعت بیشتری از محل در گیری منتقل شده و باعث سالم ماندن قطعه کار و افزایش طول عمر دنده می شود.

زاویه برش :
مجموع زوایای آزاد و گوه را زاویه برش می گویند.
 $\delta = \beta + \alpha$

زاویه آزاد را با (a) آلفا نمایش می دهند. به طور کلی از محل برخورد لبه برش با قطعه کار زوایای براده، گوه و آزاد به صورت زیر قابل تشخیص می باشد



لبه برنده فرعی :

این لبه متصل به لبه برنده اصلی بوده و با آن تشکیل زاویه رأس را می دهد این زاویه بسته به جنس قطعه کار و نوع کاربری رنده مقادیر متفاوتی به خود می گیرد و در کارهای دو تراشی بین 80° تا 110° انتخاب می شود.



زاویه تنظیم (X) :

زاویه ای است بین لبه برنده اصلی و امتداد حرکت پیش روی که بیشتر در خشن کاری ها توسط رنده های خشن کاری تنظیم شده و کاربرد دارد . مقدار آن از 30° تا 50° درجه نسبت به محور کار در نظر می گیرند.

کاربرد رنده‌های تراشکاری

رنده‌های تراشکاری را بر حسب کار برداشان به دو گروه اصلی تقسیم می‌کنند.

۱- رنده‌های روتراسی ۲- رنده‌های داخل تراشی
روتراسی: در این مرحله، لبه‌های برنده اصلی و فرعی دندن نسبت به قطعه کار طوری تنظیم می‌شوند که انجام عملیاتی از قبیل:

کف تراشی روتراسی و پله تراشی



شیار تراشی:



را روی سطح خارجی قطعه کار امکان پذیر سازند.

داخل تراشی: به مجموعه عملیاتی که در آن از داخل قطعات جهت ایجاد پله‌های داخلی-شیارهای داخلی و دندنهای داخلی (پیچبری)

براده برداری صورت می‌گیرد، داخل تراشی گویند.
شکل رنده‌های داخل تراشی و لبه‌های برنده آن‌ها باید طوری در نظر گرفته شوند که از عهده عملیات داخل تراش برآیند.



روش انجام سوراخ‌های راه به در

روش انجام این سوراخ‌ها برابر دو نوع است:

۱- قطعات توپُر: که پس از صاف کردن کف یا پیشانی آن‌ها به وسیله رنده، متنه مرغک زده می‌شود و بر حسب قطر سوراخ، متنه یا متنه‌های مورد نظر را انتخاب کرده عملیات سوراخ‌کاری را تا مرحله نزدیک به اندازه اسمی قطر سوراخ انجام می‌دهیم. چون به وسیله متنه نمی‌توان سوراخ دقیق به وجود آورد، به وسیله برق‌قو یا رنده داخل تراش، مرحله پایانی کار را انجام داده سوراخ را به اندازه اسمی مورد نظر درمی‌آوریم.

۲- قطعات سوراخ‌دار: با رنده داخل تراش سوراخ را به اندازه اسمی مورد نظر درمی‌آوریم.

روش انجام سوراخ‌های بن‌بست

- ابتدا قطعه کار را به سه نظام دستگاه تراش بسته سپس پیشانی کار را در حد صاف کردن کف تراشی می‌کنیم.

- سه نظام متنه را روی دستگاه مرغک سوار می‌کنیم.

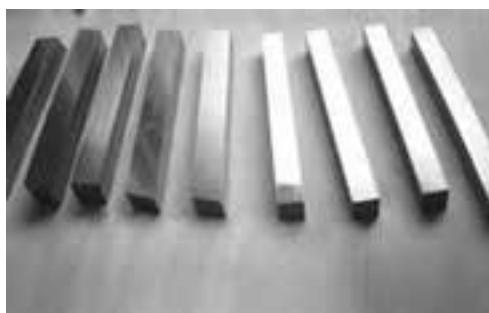
- متنه مرغک را به سه نظام متنه بسته و محکم می‌کنیم.

آنها را در تراشکاری آهن آلات معمولی ساختمانی و همچنین امور آموزشی مفروض به صرفه نموده است.



۲- فولاد ابزار آلیاژی (کم آلیاژ - پرآلیاژ)
این نوع از رنده‌ها را بصورت صنعتی و در تعداد زیاد با آلیاژ کردن کربن و فلزاتی از قبیل کرم، ولفرام، وافادیم، مولیبدن و کبالت در آهن، در سه طیف ۱- کم آلیاژ (ss) - ۲- پرآلیاژ (HSS) و

۳- پرآلیاژ کبالت دار (HSSCO) تهیه می‌کنند.
آستانه تحمل آنها دمای ۶۰۰ درجه سانتیگراد بوده و از آنها برای کارهای عمومی تراشکاری (کف تراشی- روتراشی- شیارتراشی- برشکاری- فرم تراشی- و پیچ بری) استفاده می‌کنند.



۳- رنده‌های الماسه (فلزات سخت)
این رنده‌ها را به روش تکنولوژی پور و با مخلوط کردن پودر کاریید ، پودر کبالت و فلزاتی

- یکی از دورهای بالای دستگاه را انتخاب می‌کنیم و ماشین را روشن کرده دستگاه مرغک را در نزدیکی پیشانی قطعه کار محکم می‌کنیم. دستگیره گلویی دستگاه مرغک را چرخانده متنه مرغک را به اندازه لازم می‌زنیم.

اکنون با توجه به قطر سوراخ، متنه یا متنه‌های لازم را می‌زنیم و در تمام مراحل سوراخ کاری یا از قسمت گلویی مدرج شده و یا از وسایل اندازه‌گیر برای کنترل عمق سوراخ استفاده می‌کنیم.
در کلیه مراحل کار باید از مواد خنک کننده برای جلوگیری از سوختن سر متنه و همچنین جلوگیری از گرم شدن بیش از حد کار استفاده کرد.

جنس رنده‌های تراشکاری:

با توجه به تنوع جنس قطعات از رنده با جنس‌های مختلف جهت تراشکاری قطعات استفاده می‌کنیم.
جنس دنددها باید به گونه‌ای در نظر گرفته شود که مناسب با جنس قطعه کار دارای سختی، مقاومت به لرزش - مقاومت به سایش و حرارت باشد.

جنس رنده‌ها عبارتند از:

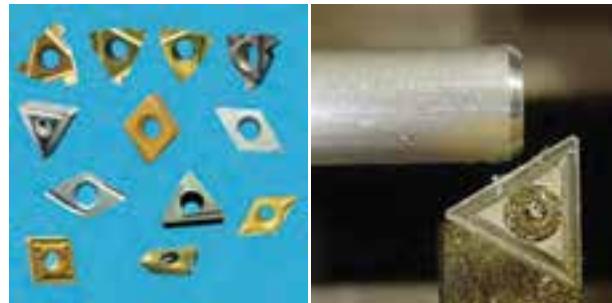
۱- فولاد ابزار غیر آلیاژی: جنس پایه این دنددها آهن معمولی می‌باشد که پس از افزودن (۵/۱- ۵/۰) درصد کربن آن را به فولاد کربنی تبدیل می‌کنند.
این نوع از دنددها تا دمای ۲۵۰ درجه سانتیگراد سختی خود را از دست نداده و مقاومت می‌کنند.
استفاده از مواد خنک کاری در حین تراشکاری ضروری بوده ، عمر مفید دنده را افزایش می‌دهد.
روش تهیه آسان و ارزان این نوع دنده‌ها، استفاده از

دماه قابل تحمل توسط این الماسه‌ها حدود ۹۰۰ درجه سانتیگراد بوده و از سرعت برشی بالایی نسبت به رنده‌های معمولی برخوردارند بنابراین می‌توان با عده دوارن بالاتر و پیشروی زیادتری عمل تراشکاری را با این الماسه‌ها انجام داد.

تذکر: در خنک کاری این الماسه‌ها باید دقت نمود که این عمل بایستی بطور مداوم و یکنواخت صورت گیرد و از خنک کاری لحظه‌ای و بریده و بریده که باعث شکستن و ترکیدگی الماسه می‌شود خود داری نمود.

شرکت‌های زیادی در سطح دنیا مبادرت به ساخت الماسه‌ها می‌مایند و همگی طبق استاندارد دفترچه راهنمای استفاده از الماسه‌های تولیدی خود را بنا به مصارف مختلف ارائه می‌دهند و کلیه کاربران ملزم به مطالعه دقیق دفترچه راهنمای و انتخاب الماسه مورد نظر برای کاربرد خود می‌باشند.

مانند مولیبدن و ولفرام به صورت قطعات هندسی کوچک با اشکال مختلف در دو نوع جوش و پیچی تهیه می‌کنند.



الماسه‌های جوشی - پیچی

نوع جوشی آن را توسط جوش برنج بر روی نگهدارنده‌های آهنی که بدین منظور تهیه شده‌اند، جوش داده و در تراشکاری از آن‌ها استفاده می‌کنند.



ونوع پیچی آن رانیز توسط پیچ بر روی نگهدارنده‌های (هldr - Holders) صنعتی که مخصوص این کار ساخته شده‌اند و محل قرار گیری الماسه بر روی آنها تعییه شده است می‌بندد.



دستور کار تیز کردن رنده رو تراشی چپ با دست

- با توجه به چپ بر بودن رنده، لبه برنده اصلی و سطح آزاد آن را مشخص کنید.



- رنده را طوری در دست بگیرید که لبه برنده اصلی آن موازی با محور سنگ (سطح پیشانی)



- و سطح آزاد آن به صورت زیر قابل سنگزنی باشد.



- با حفظ این حالت سطح آزاد رنده را به پیشانی سنگِ خشن نزدیک کرده و با فشار یکنواخت شروع به سنگزنی از سطح آزاد نمایید.

ابزار لازم:

- ۱- رنده (HSS ۲۱۲×۱۲)
- ۲- شابلون رنده
- ۳- سنگ دیواری دو طرفه دارای سنگ‌های خشن و پرداخت.
- ۴- چرخ سنگ صاف کن یا الماسه
- ۵- عینک
- ۶- ناخ پنبه
- ۷- مایع خنک کاری
- سنگ‌های خشن و پرداخت را شناسایی کنید.



- با رعایت اصول ایمنی کار با دستگاه سنگ، آن را روشن کنید.
- پیشانی سنگ‌ها را توسط الماسه یا چرخ، صاف کنید.





- کنترل کنید تا زاویه آزاد در سنگزنی خشن، از زاویه آزاد اصلی بیشتر نگردد.



- برای به دست آوردن سطح آزاد یکنواخت رنده و جلوگیری از ناصاف شدن پیشانی سنگ، رنده را به صورت رفت و برگشتی به حرکت درآورید.



خشن تراشی سطح براده:

- رنده را حول محور طولی آن، طوری بچرخانید تا سطح براده توسط سنگ خشن قابل سنگزنی باشد.



- خشن کاری سطح آزاد را تا نزدیکی لبه برنده و با زاویه‌ای کمتر از زاویه آزاد اصلی ادامه دهید.



- دقیق کنید در حین عمل سنگزنی، لبه برنده اصلی از بین نرود.

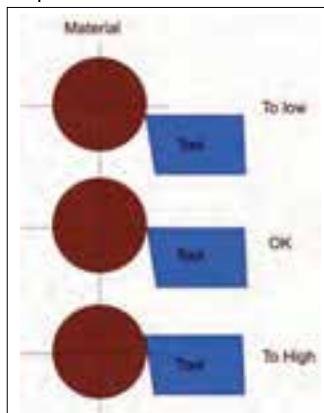
- سطح آزاد فرعی نیز با در نظر گرفتن مقدار زاویه آن از لبه برنده فرعی، به روش زیر سنگزنی می‌گردد.



- در طول عمل سنگزنی، به صورت مداوم از مایع خنک کاری استفاده نمایید.

شرح بستن دنده‌های تراشکاری

از نظر محاسبات تئوری براده برداری صحیح توسط دنده زمانی انجام می‌پذیرد که لبه برنده دنده دقیقاً در امتداد مرکز قطعه کار تنظیم شده باشد.



در این موقعیت است که زوایای براده و آزاد نسبت به لبه برنده اصلی و راستاهای افقی و عمودی مقادیر واقعی خود را خواهند داشت.

شرح معایب پایین بودن لبه برنده نسبت به مرکز قطعه کار

در این حالت قطعه کار روی دنده سوار شده و زاویه براده کوچکتر و زاویه آزاد بزرگتر از مقدار واقعی خود را خواهند داشت.

۱- در کف تراشی : زائداتی استوانه‌ای شکل در مرکز قطعه کار باقی خواهد ماند.



- زوایای به دست آمده را کنترل کنید.



- دستگاه سنگ را خاموش کنید.

- توسط قلمو، دستگاه سنگ را تمیز کنید.

- ابزار را در جای مناسب قرار دهید.

به طور کلی در تیز کردن رنده‌های تراشکاری می‌باشد به نکات زیر توجه نمود:

۱- تشخیص جهت براده برداری

۲- تعیین لبه برنده اصلی و سطوح آزاد و براده

۳- خشن تراش بودن و پرداخت کار بودن رنده.

۴- استخراج زوایای کاری رنده از روی جدول.

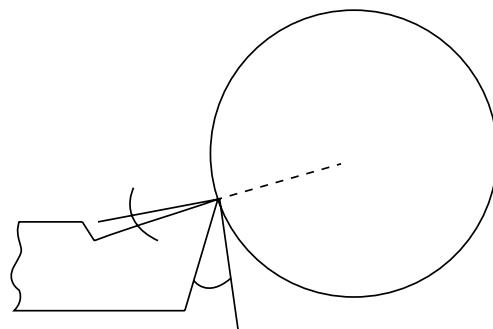


در شیار تراشی = برشکاری: سطح آزاد رنده ابتدا با قطعه کار مماس شده و سپس لبه برنده رنده با فشار مضاعف در قطعه کار نفوذ می‌کند بنابراین اصطکاک بین دنده و قطعه کار بیش از حد معقول بوده و حرارت ناشی از این اصطکاک باعث سوختگی در لبه برنده رنده و قطعه کار می‌گردد.



در رو تراشی - پله تراشی پیچ بری: هنگامی که دنده به قطعه کار نفوذ می‌کند و همچنین در طول مسیر بش در لبه اصلی و سطح آزاد اصلی مشکلی وجود نخواهد داشت بلکه مشکل اصلی برخورد و سایش بین سطح زیر رنده قطعه کار و با سطح آزاد فرعی می‌باشد که از طرفی باعث پس زدگی رنده شده و از طرفی دیگر باعث بوجود آمدن اصطکاک و حرارت ناشی از آن می‌شود. این موارد نیز در کاهش عمر مفید رنده، اخلال در امر تراشکاری و کیفیت نامطلوب سطوح تراشکاری مؤثر می‌باشند. نکته: برای جبران مسائلی از قبیل انعطاف دنده خلاصی بین اجزاء دنده گیر و راهنمایی دستگاه سوپرت، دنده را به اندازه 20 mm قطر متوسط تراشکاری بالاتر از مرکز قطعه کار تنظیم می‌کنند. نیروی واردہ از سوی قطعه کار به لبه برش در حین تراشکاری رنده را به پایین فشرده و در واقع آن را

۲- در شیار تراشی - برشکاری - به علت کوچکتر شدن زاویه براده، عمل براده برداری به سختی انجام گرفته و فشار وارد بر رنده زیاد می‌باشد.



زاویه براده کوچکتر و زاویه آزاد بزرگتر می‌شود.

۳- در رو تراشی - پله تراشی - پیچ بری: ضربه واردہ از قطعه کار بر روی رنده باعث ارتعاش رنده شده و بنابراین کیفیت سطحی مطلوبی بدست نمی‌آید. در این حالت امکان شکستن دنده زیاد می‌باشد. شرح معایب بالا بودن بیش از حد لبه برنده رنده نسبت به مرکز قطعه کار

بزرگ شدن زاویه براده و کوچک شدن زاویه آزاد از معایب این حالت تنظیم می‌باشد.

در کف تراشی : زائد استوانه‌ای باقی‌مانده در مرکز قطعه کار قبل از اینکه بالبه برنده فرعی برخورد کند و توسط آن برداشته شود با سطح آزاد فرعی برخورد کرده و توسط آن لهیده شده و به اصطلاح یک زائد عدسی شکل در مرکز کار باقی می‌ماند.



در مرکز نگه می دارد.

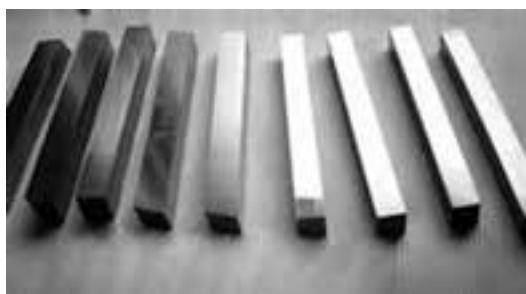
این گونه تنظیم در کارهای داخل تراشی که دنده ها بلندبسته شده واستحکام کم تری دارند بسیار مفید است.

دستور کار بستن و تنظیم دنده های روتراشی با مرکز قطعه کار:

مواد لازم

- دنده های روتراشی به ابعاد مختلف (20×20)

($16 \times 16 - 14 \times 14 - 12 \times 12 - 10 \times 10 - 8 \times 8$)



- تسمه و ورق فلزی به ابعاد

($120 \text{ mm} \times 25 \text{ mm} \times (0.1 - 0.5 - 1 - 5 - 10) \text{ mm}$)



مرغک گردان یا مرغک ثابت

دستور کار:

- نکات امنیتی و حفاظتی کار با دستگاه تراش را رعایت کند.

- با پارچه تمیز گلویی دستگاه مرغک، رنده بند، رنده و زیر رنده ها را تمیز کند.

- گلویی دستگاه مرغک را به اندازه مناسب بیرون آورده و مرغک گردان را درون آن جا بزند.

- رنده مورد نظر را انتخاب کند و آن را طوری در دست بگیرد که لبه برش آن در وضعیت درست قرار بگیرد.



- با احتساب ضخامت دنده و با دانستن ضخامت زیر رنده ها آنها را طوری زیر رنده قرار دهد که مجموع ضخامت لبه برش رنده و زیر رنده ها حدود ($34 - 32$) میلی متر گردد. توسط کولیس می توان این فاصله را اندازه گیری و کنترل کرد.



- پیچ های بستن رنده را کمی بیشتر از ارتفاع مجموعه رنده و زیر رنده ها را باز کند.
- با در نظر گرفتن جهت صحیح لبه برش، مجموعه دنده و زیر رنده را داخل شیار رنده گیر سوار کند.





- بلند بستن دنده بصورت زیر باعث ارتعاش و شکستن آن می‌شود.(کیفیت سطح پایین می‌آید).



با توجه به عمق کلی بار رنده را با اندازه مناسب بیرون بسته واژ بیرون بستن زیر رنده‌ها خودداری کنید.
- بستن رنده به شکل زیر مانع تراشکاری تمامی طول قطعه شده وامکان برخورد رنده‌گیر به سه نظام را بوجود می‌آورد.



- همواره از دو عدد پیچ جلویی برای بستن رنده استفاده کند و دقت شود که زیر رنده، توسط زیر رنده‌ها کاملاً پر شده باشد.

- با چرخاندن رنده گیر و حرکت سوپرت‌های طولی و عرضی نوک رنده را به سمت نوک مرغک هدایت کند.

- با استفاده از زیر رنده‌های نازک نوک رنده را با نوک مرغک هم راستا کند و رنده‌گیر را در موقعیت کنونی محکم نماید.



- ورق با ضخامت مناسب روی رنده گذاشته و پیچ‌های بستن رنده را به طور همزمان محکم بیندد.



- مجدداً هم امتداد بودن نوک رنده و نوک مرغک را کنترل کند.

- رنده‌ها با ابعاد مختلف را تنظیم کند.

- در پایان کلیه وسائل - رنده‌ها وزیر رنده‌ها را تمیز کرده و در جای مناسب قرار دهد.

تذکر: - کوتاه بستن که به اجزاء گیر نکند بیش از حد رنده باعث برخورد رنده‌گیر به مرغک و دستگاه مرغک می‌شود.

مزیت رنده با مقطع ذوزنقه‌ای در این است که زاویه‌های آزاد فرعی بغل رنده توسط کارخانه سازنده ایجاد شده است

در رنده‌های شیار و برش زاویه و سطح براده را ایجاد نمی‌کند و در واقع زاویه براده این رنده‌ها صفر درجه می‌باشد

در غیر اینصورت به محض سوختن رنده و تیز کردن مجدد آن لبه برنده جدید از سطح رنده پایین‌تر آمده و بخارتر شیب سطوح آزاد بغل رنده، ضخامت کمتر می‌شود و این در حالی است که دنباله رنده هنوز ضخامت اصلی خود را دارد است و این امر پیش روی رنده را به داخل قطعه کار در شیارها و برش‌های عمیق مشکل می‌نماید.

این نوع از رنده‌ها را با توجه به قطرهای مختلف قطعه کار در طول‌ها، عرض‌ها و ضخامت‌های مختلف می‌سازند. برای بستن رنده‌های شیار از نگهدارنده‌های مخصوص و استاندارد شده‌ای استفاده می‌کنند، رنده پس از قرار گرفتن داخل شیار نگهدارنده توسط پیچ مخصوص محکم شده و آماده بسته شدن روی رنده‌بند دستگاه تراش می‌شود. ابعاد رنده‌ها روی نگهدارنده‌ها چاپ شده است.



پیشنهاد می‌شود برای ایجاد زاویه براده در لبه برش از نگهدارنده‌هایی استفاده شود که سطح نشیمن گاهی رنده آن‌ها در حدود زاویه براده، زاویه داشته باشد.

هم‌چنین برای جلوگیری از لهیدگی و پرج شدن سرپیچ‌ها از ورق نرم با ضخامت مناسب بین پیچ‌ها و رنده استفاده شود.



- هرگز از پیچ سوم برای بستن رنده استفاده نکند چرا که این عمل باعث بوجود آمدن بار خمشی در رنده شده و امکان شکست آن را فراهم می‌سازد.



شرح تکمیلی بستن رنده‌های شیارتراشی و برشکاری:
رنده‌های شیارتراشی و برشکاری با دو مقطع مستطیلی و ذوزنقه‌ای شکل می‌سازند.



دستور کار بستن و تنظیم رنده های شیار و برش با مرکز قطعه کار

مواد لازم :

- رنده های شیار به ابعاد مختلف
 - رنده گیرهای شیار به ابعاد و انواع مختلف و آچارهای مربوطه
 - تسمه و ورق فلزی به ابعاد مختلف
 - مرغک ثابت یا گردان
- دستور کار: کلیه مراحل مانند بستن رنده های رو تراشی انجام گیرد .
- رنده ها با ابعاد مختلف را بینند.
 - در خاتمه کلیه وسائل ، ابزار آلات و متعلقات در جای مناسب قرار دهد



رنده پس از قرار گرفتن داخل شیار این نگهدارنده بصورت زاویه دار قرار گرفته و هنگام تراشکاری شیار و برش، براده ها بهتر از روی آن هدایت می شوند در این حالت می توان شیارتراشی را با سرعت دورانی بیشتری انجام داد.

نکته: به هنگام بستن پیچ های رنده بند دستگاه تراش روی رنده از تسمه ای نرم بر روی رنده شیار استفاده گردد تا پیچ ها روی سطح صاف محکم گردند.



تذکر: از بستن شدن پیچ ها روی سطح رنده رنده خودداری شود.



شرح مواد در خنک کاری:

مایعات نامحلول در آب:

این مایعات بر پایه مواد نفتی بوده و از نفت خام و یا زغال سنگ استخراج می‌شوند این مواد در آب حل نمی‌شوند و از آنها بیشتر در موقعی که قصد روانکاری در نظر باشد استفاده می‌کنند مانند روغن‌های برش.

مایعات حل شونده در آب:

این مایعات که برای هر دو منظور خنک کاری و روغن کاری از آنها استفاده می‌شود مخلوط‌هایی از صابون و روغن‌های معدنی می‌باشند که قابلیت حل شدن در آب را دارند.

با در نظر گرفتن نقش خنک کنندگی و یا روغنکاری این مایعات از ترکیب ۵٪ الی ۲۵٪ درصدی مواد صابونی در آنها استفاده می‌کنند و آنها را روغن‌های متنه (روغن آب صابون) می‌نامند.

مایع آب صابون:

مخلوطی از ۱۰ الی ۱۲ درصد روغن متنه در آب را، آب صابون نامیده و از آن در صنعت تراشکاری بهره می‌برند.

قابلیت خنک کنندگی بسیار بالایی داشته و اگر در تهیه آن از نسبت‌های صحیح استفاده شود از زنگ زدگی قطعه کار ابزار و دستگاه جلوگیری می‌کند برای تهیه محلول روغن آب صابون در آب از آب نه چندان سرد استفاده می‌کند.

توجه: آب داغ موجب از بین بردن مواد ترکیبی محلول آب صابون می‌شود.

با توجه به مفهوم خنک کاری ارائه شده در واحد کار اول اکنون به شرح خصوصیات و انواع مواد خنک کاری مورد مصرف در صنعت می‌پردازیم:

خصوصیات مواد خنک کاری:

به طور کلی اهداف استفاده از مواد خنک کاری عبارتند از

۱- کنترل، هدایت و انتقال حرارت از ابزار و قطعه کار که باعث افزایش عمر ابزار و بهبود کیفیت سطح شده و از وارد آمدن صدمات ناشی از حرارت به قطعه کار جلوگیری می‌نماید.

۲- دور کردن برآدها از محل درگیری ابزار و قطعه کار

۳- جلوگیری از زنگ زدن قطعه کار ابزار و ماشین

جریان مایع خنک کاری در محل برآده برداری باید به اندازه کافی وجود داشته باشد تا اهداف فوق برآورده شوند.

در انتخاب و استفاده مواد خنک کننده باید به جنس ابزار - جنس قطعه کار - نحوه برآده برداری و نوع ماشین توجه نمود

انواع مواد خنک کاری:

مواد خنک کاری به دو دسته عمده تقسیم بندی می‌شوند.

۱- مایعات نامحلول در آب

۲- مایعات محلول شدنی در آب

سایت‌های معتبر علمی، دانش خود را در زمینه حرفه تراشکاری، به روزرسانی کنند.

با توجه به حجم مخزن دستگاه و یا حجم مورد استفاده، میزان روغن متنه را محاسبه کرده سپس آن را درون ظرف محتوی کمی آب ریخته و بهم می‌زنند پس از بدست آمدن محلول آن را با آب داخل مخزن ترکیب می‌کنند.

توجه: ریختن آب درون روغن باعث گرانول (گلوله گلوله شدن) روغن شده و انحلال آن را دچار مشکل می‌کند.

در بازار ایران این روغن به نام تجاری Z معروف است.

کاربرد مواد خنک کاری نسبت به جنس قطعه کار:

از آب صابون

- ۱- فولادهای ساختمانی (آهن معمولی) ST37
- ۲- فولادهای آلیاژی (آهن کربن دار)
- ۳- روی - برنز - نیکل استفاده می‌شود.

از نفت

برای خنک کاری

- ۱- چدن
 - ۲- آلومینیوم و آلیاژهای آن
 - ۳- مس
- استفاده می‌شود.

نکته مهم: استفاده از مواد خنک کاری جدید تولید شده توسط فن آوری نانو، مدت زمانی است که مورد توجه صنعت کاران این حرفه قرار گرفته است.

لذا هنرجویان محترم می‌توانند با مراجعه به

شرح اصول کف تراشی - مته مرغک زنی - روتراشی - پخ زنی و شیار تراشی خارجی

برای به دست آوردن کیفیت سطح بهتر، جهت برآده برداری را از داخل (مرکز قطعه کار)، سمت خارج در نظر می‌گیرند.

کف تراشی - پیشانی تراشی:

از عملیات کف تراشی به منظور صاف کردن پیشانی قطعه کار



عده دوران در کف تراشی قطعات با قطر کم بر اساس قطر متوسط محاسبه می‌گردد.

تذکر: حداقل دوران مجاز برای کف تراشی و روتراشی قطعات سنگین و با قطر زیاد باید بیشتر از 250 RPM دور بر دقیقه انتخاب گردد.



نیروی گریز از مرکز حاصل از دوران بالا، باعث آسیب دیدن محور گلوبی و پرتاب قطعه کار از داخل سه نظام (چهارنظام) می‌شود.

سئوال: دلیل پایین بودن کیفیت سطح پیشانی قطعات با قطر زیاد در ناحیه نزدیک به مرکز قطعه کار چیست؟



و گونیا کردن سطح پیشانی نسبت به محور طولی قطعه کار



و اندازه کردن طول قطعات در تراشکاری استفاده می‌کنند.



در کف تراشی از همان رنده روتراشی با حالت مایل نسبت به کف قطعه کار استفاده می‌کنند و



و هم چنین قطعاتی که هم محور بودن مقاطع تراشکاری در آنها از اهمیت بالایی برخوردار بوده و می‌بایست بین دو مرغک تراشیده شوند.



با توجه به قطر قطعه کار و سنجگینی آن و نقشه فنی قطعه مورد نظر از مته مرغک با اندازه‌های مختلف استفاده می‌کنند.



برای سوار کردن مته مرغک بر روی دستگاه مرغک از سه نظام‌های آچاردار و اتومات و مورس‌های رابط استفاده می‌کنند.



جواب:
.....
.....
.....
.....

مته مرغک زنی:

از مته مرغک در تراشکاری بیشتر برای دو منظور استفاده می‌کنند.

۱- ایجاد محلی برای نفوذ اسان و مطمئن مته در سوراخ‌کاری‌هایی که توسط دستگاه تراش انجام می‌پذیرد.



۲- ایجاد تکیه‌گاه مناسب برای دستگاه مرغک در تراشکاری قطعات بلند

و برای اندازه‌گیری پله‌های تراشکاری شده با توجه به دقت مورد نظر می‌توان از خط کش فلزی، یا دنباله‌ی کولیس و یا کولیس عمق‌سنچ استفاده کرد.

تذکر مهم: از اندازه‌گیری قطعه کار در حال چرخش جداً خودداری نمایید.

سئوال: آیا بدون استفاده از کولیس و میکرومتر، می‌توان قطرها و پله‌های تراشیده شده را اندازه‌گیری و کنترل کرد؟ سرح دهید!

بله خیر

دستورالعمل سوار کردن سه نظام مته بر روی دستگاه مرغک همانند سوار کردن انواع مرغک می‌باشد.



روتراشی - پله تراشی

به منظور کاهش قطر قطعات و ایجاد پله در آن‌ها از عملیات روتراشی - پله تراشی استفاده می‌کنند.



روتراشی و پله تراشی از کارهای متداول در تراشکاری جهت تولید قطعات می‌باشد.

برای اندازه‌گیری قطرهای تراشیده شده با توجه به دقت خواسته شده در نقشه می‌توان از کولیس معمولی - کولیس دیجیتال و میکرومتر استفاده کرد.



شیار تراشی - برشکاری

شیار در قطعات صنعتی به منظورهای مختلفی ایجاد می‌گردد.

- محل قرارگیری رینگ روی بیستون موتور اتومبیل
- محل قرارگیری اورینگ‌ها روی محورهای جک‌های روغنی و بادی جهت آب‌بندی هیدرولیک و پنوماتیک جهت آب‌بندی

محل قرارگیری خارهای فنری برای جلوگیری از خارج شدن بلبرینگ‌ها از نشیمن گاه خود ایجاد فاصله آزاد در انتهای مسیر پیچ‌ها برای جلوگیری از قلاط کردن رنده پیچ‌بری و راحت بسته شدن پیچ از رنده‌های شیار تراش، در برش کاری هم می‌توان استفاده کرد.

برش کاری توسط دستگاه تراش برای تولید

قطعات پولکی توپر واشرهای لوله‌ای، و سری کاری
قطعات انجام می‌پذیرد.

برای اندازه‌گیری عرض شیار می‌توان از فک‌های
داخلی کولیس و یا تکه‌های اندازه‌گیری استفاده
کرد.

و قطر شیارها نیز توسط کولیس و میکرومتر قابل
اندازه‌گیری می‌باشند.

نکات مهم در شیارتراشی و برش کاری

- استفاده مداوم از مواد خنک کاری در طول عمل
شیارتراشی و برش کاری الزامی است.

- هرگز از رنده شیار و برش برای روتراشی
استفاده نکنید و از اعمال بار جانبی زیاد به آن‌ها
خودداری نمایید.



- برای ایجاد کیفیت سطح خوب در کف و دیواره
شیار، از رنده نازک‌تر از عرض شیار استفاده کنید
- ابتدا محدوده مرکزی شیار را تراش کاری
کنید.



آزمون پایانی

۱- سرعت برش در تراشکاری را تعریف کنید.

۲- عوامل مؤثر در سرعت برش را نام ببرید.

۳- مفهوم پیشروی را تام ببرید.

۴- تعداد دوران دستگاه تراش برای تراشکاری قطعات به مشخصات زیر را توسط رنده از جنس HSS محاسبه کنید.

| جنس قطعه کار | $V(\frac{m}{min})$ | سرعت برش (mm) | قطر قطعه کار (mm) | $n(\frac{rev}{min})$ محاسبه شده | $n(\frac{rev}{min})$ تنظیمی |
|--------------|--------------------|---------------|-------------------|---------------------------------|-----------------------------|
| آلومینیوم | ۸۰ | ۷۰ | - | - | - |
| چدن خاکستری | ۱۶ | ۵۵ | - | - | - |
| ST37 فولاد | ۲۰ | ۳۰ | - | - | - |
| فولاد آلیاژی | ۳۰ | ۲۵ | - | - | - |

۵- رنده‌های تراشکاری را از نظر کاربرد شرح دهید.

۶- زوایای اصلی و فرعی رنده‌های تراشکاری را با رسم شکل توضیح دهید.

۷- جنس رنده‌های تراشکاری را شرح دهید.

۸- معایب بالا بودن و پایین بودن لبه برنده رنده را نسبت به مرکز قطعه کار توضیح دهید.

۹- هنگام تیز کردن رنده‌های تراشکاری به چه نکاتی باید توجه کرد؟

۱۰- وظایف مواد خنک کاری را بنویسید.

۱۱- انواع مواد خنک کاری را از نظر حل‌شوندگی توضیح دهید.